

Звернення до учнів професійно-технічних закладів освіти

Ви завершуєте середню освіту і незабаром станете справжніми майстрами з обраної спеціальності. Досягти ж досконалості в роботі, успіхів у житті без знання мови не можна. Вона є передумовою зростання й змузнення особистості, засобом пізнання світу і збагачення досвідом попередніх поколінь. Вона – той ланцюжок, що єднає сучасне покоління з минулим і майбутнім, що об'єднує людей у народ, а народ представляє націю.

Що дає кожному з нас мова? З народження – материнську ласку і ніжність, спілкування з родиною, друзями, чарівний світ казок, легенд, пісень. У старшому віці – це ще й потужний канал інформації, можливість осмислення і засвоєння її. А ще – розмаїтий світ почуттів та емоцій, моральних оцінок і переживань, що їх ми сприймаємо від інших, усвідомлюємо, трансформуємо у життєвий досвід. Мова є засобом саморозвитку й самовираження особистості. Те, як людина говорить, створює образ її душі та інтелекту, вихованості, оскільки інакше як через мову практично ці якості не виявляються. Мовлення кожного – це його духовний, інтелектуальний портрет. Заговорить людина – і виявить не тільки рівень своєї освіченості, а й міру вихованості, гострого розуму, образність уяви, точність спостережень, жвавість натурі. Тисячоліттями український народ творив високорозвинену літературну мову. Вона до послуг кожного з нас, її треба свідомо й активно вивчати, осягати, оволодівати виражальними засобами української мови.

Літературна мова відрізняється від загальнонародної тим, що має усталені і загальноприйнятні норми: вимови, написання, творення слів і їхніх форм, побудови заголовку, конструювання тексту. Кожна освічена людина мусить знати ці норми і вміти ними користуватися, виробити автоматичні навички правильної вимови і написання.

Українська мова проголошена в Україні державною як мова основного корінного населення на її території. Це записано в ст.10 Основного Закону – Конституції України, дотримуватись якого зобов'язані всі громадяни держави.

Що дасть Вам знання української літературної мови й вільне володіння нею?

Найперше – це гарантію реалізувати всі права і свободи в межах України на всіх виборних, державних, виробничих посадах.

Друге – реалізувати свої творчі можливості в усіх сферах культурно-освітнього, науково-технічного, професійно-технічного, професійно-виробничого, народногосподарського життя, доскопало оволодіти обраною професією.

Третє – мати доступ до джерел української духовності, культури, можливість постійно збагачувати духовне життя, утверджувати своє "я" в колективі і суспільстві.

Четверте (можливо, це основне) – відчувати єдність з Українською державою, яка про Вас піклується і яку Ви своїми знаннями мови зміцнюєте, єдність із землею, на якій Ви живете, з народом – творцем і носієм української мови. Видатний український учений і великий патріот Іван Огієнко писав: "Мова – душа кожної національності, її святощі, її найцінніший скарб... Звичайно, не сама по собі мова, а мова як певний орган культури, традиції. В мові наша стара і нова культура, ознака нашого національного визнання... І поки живе мова – житиме й народ як національність. Не стане мови – не стане й національності: вона геть розпорошиться між дужчим народом. От чому мова має таку велику вагу в національному рухові. Тому і вороги наші завжди так старанно пильнували, аби заборонити насамперед нашу мову, аби звести та знищити її доценту".

П'яте – мати почуття впевненості, комфорту від того, що Ви вдома, серед своїх, що Ви спадкоємці і носії історичної пам'яті однієї з найдавніших мов, однієї з повноцілних, повноцінних культур, історія якої сягає тисячоліть. Хіба заради цього не варто вивчити таку гарну мову, якою є сучасна українська літературна мова, вивчити так, щоб володіння нею стало мистецтвом українського слова?

Бажаємо успіху!